

Closer

Yönetmen: Mike Nichols

Senaryo: Patrik Marber (senaryo ve oyun)

Oyuncular: Julia Roberts (Anna), Jude Law (Dan), Natalie Portman (Alice)

2004/ABD/İngilizce/104

"Everything is a version of something else."

Ana karakterlerden Larry'nin bu repliği, belki de *Closer (Daha Yaklaş)*'daki olay örgüsünü en iyi açıklayabilecek ifadelerden biri. Mike Nichols tarafından Patrick Marber'in aynı isimli tiyatro oyunundan 2004 yılında sinemaya uyarlanan film; insan ilişkilerinin birçok farklı katmandan oluştuğunu ve bu iç içe geçmiş katmanların asla sabit bir bakışla anlaşılamayacağını anlatıyor. Film; yakının uzak, aşkın en acı, güvenin temelsiz hatta yersiz olabileceğini, başlı başına birer gerçeklik olan bu katmanların ahlak da dâhil tüm yerleşmiş kuralları hiçe sayarcasına kendi yollarını çizebileceklerini yer yer absürtlüğü sınırlarında dolaşarak ifade ediyor.

Closer (Daha Yaklaş), karşılıklı olarak sürekli yer değiştiren bir dörtlünün hikâyesi. Öyle ki, kavramların ve ilişkilerin sınırları son derece muğlak; kişilerin, mekânların, anıların ve hatta duyguların oynadığı roller de sık sık değişiyor. 4 yıllık bir süreçte ayrılıp barışan, aşık olup vazgeçen, yeniden aşık olan, nefret eden, şiddet gösteren ve daha nice uç duyguyu sık sık yaşayan ana karakterimizin yolları Londra'da keşismektedir. Amerikalı genç ve güzel striptizci bir sokak ortasında, deyim yerindeyse "ilk görüşte aşk" yaşayarak yerel bir gazetede ölüm ilanları yazan başarısız yazar Daniel ile tanışır. Bir sene sonra, aynı Daniel'ı yeni çıkacak kitabı için bir fotoğraf çekiminde, fotoğrafçı Anna'ya aşık olurken görürüz. Daha sonra, zamanda bir atlama gerçekleştirip Daniel'ı seks konulu bir chat odasında dermatolojist Larry ile Anna'yımsıncasına konuşurken buluruz. Amacı kız arkadaşı olduğu için kendisiyle beraber olmayı reddeden Anna'ya bir oyun oynamak olan Daniel, aslında sevdiği kadını o karşılaşmadan sonra erkek arkadaşı, hatta akabinde kocası olacak Larry'nin kollarına kendisinin yolladığını bilmemektedir. Bu atlamalar her karakter en az bir kez ayrılıp barışınca, çiftler yer değiştirmeye kadar devam eder.

Filmin belki de en enteresan yanlarından biri hikâyeyi zamanda bu çeşitli atlamalar ve sanki gözlerimizi kapatıp başka bir hikâyede uyanıyormuşuz gibi ufak geri dönüşler üzerinden anlatması. Yönetmen; aşk, tutku, hırs, şiddet ve özlem gibi pek çok farklı açıdan işlenebilecek duyguları düz bir ilişki anlatısı üzerinden anlatmaktansa, hikâyeye beklenmeyen dönüşler etrafında şekillenen kırılma noktalarıyla bir canlılık vermeyi ve bu kırılma noktalarını da zamanda atlamalarla pekiştirerek ifade etmeyi tercih etmiş. Bu şekilde, bireylerin kişilikleri ve birbirleriyle olan iletişimlerinin kopukluğunu, duyguların ifadesindeki absürtlüklerle destekleyen Nichols, karakterlerin hayatlarına hakim olan tekinsizlik duygusunu en ufak olaya bile yedirebilmekte çok başarılı olmuş. Filmdeki bir diğer önemli nokta da, yukarıda bahsettiğim duygu ifadelerindeki absürtlüklerin aldığı değişik formlar. En baştan beri filmdeki tüm ana karakterlerin tek bir ortak noktası var: tam manasıyla tutarsız ve mantık dışı davranmaktan hiçbir şekilde çekinmemeleri. Olay örgüsü kadar diyaloglar üzerinden de takip edilebilen bu mantık dışılık, filmin vermek istediği mesajı çok başarılı bir biçimde desteklemiştir.

2005 yılında Natalie Portman ve Clive Owen'a Golden Globe kazandıran, aynı yıl 2 farklı dalda daha Golden Globe ve Oscar adaylığı olan film, ikili ilişkileri alışıktığımız anlatılardansa, çarpıcı hatta sersemletici bir gerçeklikle izlemek isteyenler için birebir.

Gizem Kezban Çakmak